

Kamer der Volksvertegenwoordigers		Chambre des Représentants	
Buitengewone zitting 1936		N° 60	
		VERGADERING van 9 Juli 1936	SEANCE du 9 juillet 1936
		Session extraordinaire 1936	

WETSVOORSTEL

houdende uitbreiding van de kindertoeslagen
ten voordeele van de niet-loontrekkenden.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft met groote meerderheid een goed onthaal voorbehouden aan de gedachten door de Regeering uitgedrukt, in het eerste hoofdstuk van de Ministerieele verklaring van 24 Juni II., handelend over den « maatschappelijken vooruitgang ».

Wij juichen van harte elke lotsverbetering van den werkman toe. Wij zijn evenwel van oordeel dat het maatschappelijk vraagstuk zich niet beperkt tot de loontrekkenden; wij hebben hier steeds het beginsel verdedigd dat de Regeering dezelfde bezorgdheid moet aan den dag leggen voor alle burgers die zich in dezelfde of gelijkaardige economische of maatschappelijke toestanden bevinden: « voor gelijke toestanden gelijke behandeling ».

Ook is het niet zonder eenige verwondering dat wij in dezelfde ministerieele verklaring de toepassing van de sociale wetten op den landbouw hoorden behandelen, niet in het eerste hoofdstuk gewijd aan « den maatschappelijken vooruitgang », maar wel in het tweede hoofdstuk handelend over het « economisch herstel » — littera B — 3° *in fine*: « De toepassingsvoorwaarden der sociale wetten op de landarbeiders zullen herzien en aan hun speciaal toestand aangepast worden ».

Tegemoetkomend aan die goede gesteltenissen van de Regeering, onderwerpen wij aan de goedkeuring van den wetgever onderstaand wetsvoorstel, strekkende tot uitbreiding van het voordeel der kindertoeslagen aan de niet-loontrekkenden.

Men zou wel kunnen opwerpen dat er niet-loontrekkenden zijn die geen kindertoeslagen noodig hebben. Dit is juist. Zooals het eveneens juist is dat er zich onder de loontrekkenden bevinden die evengoed en zelfs beter dan de massa der kleine niet-loontrekkenden, dergelijke vergoeding zouden kunnen missen.

Maar waar het gaat over familiebelangen, lijkt het ons wenschelijker alle gezinnen zooveel mogelijk op denzelfden voet te behandelen. Die gelijke behandeling dringt zich

PROPOSITION DE LOI

portant extension des allocations familiales
aux non-salariés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La Chambre des Représentants a fait dans sa très grande majorité un bon accueil aux idées développées par le Gouvernement dans le premier chapitre de la déclaration ministérielle du 24 juin écoulé traitant du « Progrès social ».

Nous applaudissons de tout cœur à toute amélioration du sort de l'ouvrier. Toutefois nous n'entendons pas limiter la question sociale aux seuls salariés; nous avons toujours défendu ici le principe que le Gouvernement doit témoigner d'une égale sollicitude à l'égard de tous les citoyens se trouvant dans des situations économiques ou sociales équivalentes: « à situation égale, traitement égal ».

Aussi n'est-ce pas sans un certain étonnement que nous avons entendu lors de la même déclaration ministérielle parler de l'application des lois sociales à l'agriculture, non pas dans le chapitre premier traitant du « progrès social » mais dans le deuxième chapitre traitant du « redressement économique » — littera B — 3° *in fine*: « Les conditions d'application des lois sociales aux travailleurs de la terre seront revues et adaptées à leur situation propre ».

Nous allons au devant de ces bonnes dispositions gouvernementales en soumettant à l'approbation du législateur la proposition de loi ci-dessous tendant à étendre le bénéfice des allocations familiales aux non-salariés.

L'on pourrait nous objecter que parmi les non-salariés il en est qui n'ont pas besoin d'allocations familiales. Cela est exact. Comme il est exact aussi que parmi les salariés il en est qui pourraient s'en passer tout aussi bien et beaucoup mieux que la masse des petits non-salariés.

Mais dans le domaine familial il nous semble préférable de traiter toutes les familles avec un minimum de différence. Cela s'impose d'autant plus que toutes ces familles,

des te meer op, daar al deze familiën, al de niet-loontrekkenden, de kosten van de kindertoeslagen moeten dragen : we achten het dan ook maar billijk dat hij die de lasten draagt eveneens van de voordeelen kunne genieten.

Overigens, de steun der gezinsvergoedingen is van bijzondere beteekenis voor de groote gezinnen. En alle groote gezinnen, tot welken maatschappelijken rang zij ook mogen behooren, zijn onder alle opzichten een zegen en een rijkdom voor het land. Maar de economische last er van weegt toch zwaar op hen die den zedelijken en burgerlijken moed hadden ze te verwekken. De gemeenschap, de natie die er de voordeelen van geniet, heeft tot plicht dien last te verzachten. Hiertoe bestaat er geen beter middel dan de kindertoeslag, opgevat niet als loon of als loontoeslag, maar eenvoudig als een sociale dienst. De wet van 4 Augustus 1930 huldigt dit grondbeginsel. Die overwegingen gelden echter niet alleen voor de families van loontrekkenden of daarmee gelijkgestelden. Alle groote gezinnen zonder onderscheid kunnen dit grondbeginsel inroepen.

Daarbij hebben bij de bespreking van de wet van 4 Augustus 1930 in het Parlement, verscheidene sprekers aangedrongen opdat het stelsel der kindertoeslagen zou uitgebreid worden tot de niet-loontrekkenden. Doch men was toen van oordeel dat het kader van de wet van 4 Augustus 1930 zich niet leende tot die uitbreiding en dat alle maatschappelijke wetgeving zich geleidelijk moet ontwikkelen.

De algeheele veralgemeening der kindertoeslagen werd dus door den wetgever van 1930 als een maatschappelijke plicht beschouwd ten zelfden titel als de toekenning van de kindertoeslagen aan de loontrekkenden. Hij verwierp dus niet de verwezenlijking van dien plicht als ongegrond, maar verdaagde haar tot later als een laatste toepassing van hetzelfde beginsel, toepassing voorafgaandelijk grondig te onderzoeken om ze daarna om te zetten in een nieuwe wet.

Herhaalde malen, en voornamelijk door den Bond der Groote Gezinnen, werd de wensch uitgedrukt het beginsel van de volledige en integrale veralgemeening der kindertoeslagen wettelijk te zien bekrachtigen. Gevolg gevend aan dien wensch, hebben wij het systeem uitgewerkt, dat het voorwerp uitmaakt van onderhavig wetsvoorstel waarvan wij hieronder de hoofdbeginselen weergeven :

1) Algeheele veralgemeening der kindertoeslagen.

In het systeem dat wij voorstellen, zullen alle meerderjarige Belgen die niet onder de toepassing vallen van de wet van 4 Augustus 1930, als werkgever of als begunstigde verplicht zijn zich bij een compensatiekas aan te sluiten en aldaar de wettelijke stortingen te doen (art. 1).

2) Uitvoeringsorganisme.

De dienst der kindertoeslagen zal verzekerd worden door één Nationale Verrekenkas voor niet-loontrekkenden, op te richten bij Koninklijk besluit.

Dit organisme, gescheiden van de thans bestaande Na-

que tous les non-salariés sans distinction sont appelés à payer les frais des allocations familiales : il nous paraît dès lors juste que celui qui paye, doit pouvoir toucher.

Au surplus, l'aide des allocations familiales est surtout précieuse aux familles nombreuses. Et toutes les familles nombreuses, à quelque rang social qu'elles appartiennent, sont une bénédiction et une richesse à tous points de vue pour le pays. Par contre elles constituent sans nul doute une charge économique pour ceux qui ont le courage moral et civique de les susciter. La collectivité, la nation qui en retire les avantages, a pour devoir d'alléger cette charge. A cet effet rien ne surpasse le système des allocations familiales comme *un service social*. La loi du 4 août 1930 s'appuie sur ces principes. Mais cela ne vaut pas seulement pour les familles de salariés ou de personnes assimilées aux salariés. Toutes les familles nombreuses sans distinction peuvent invoquer ces principes.

D'ailleurs lors de la discussion de la loi du 4 août 1930 au Parlement, plusieurs orateurs insistèrent pour que le système des allocations familiales fût étendu au non-salariés. Mais on estima que le cadre de la loi du 4 août 1930 ne se prêtait pas à cette extension et que toute législation sociale doit se développer progressivement.

La généralisation *totale* des allocations familiales fut donc considérée par le législateur de 1930 comme un devoir social au même titre que l'octroi d'allocations familiales aux salariés. Il ne repoussait pas la mise en pratique de ce devoir comme ne se justifiant pas, mais la remettait à plus tard comme une dernière application du même principe, application qu'il fallait approfondir et réaliser par une nouvelle loi.

A diverses reprises déjà, principalement par la Ligue des Familles nombreuses, le vœu fut émis de voir consacrer légalement le principe de la généralisation complète et intégrale des allocations familiales. Donnant suite à ce vœu nous avons élaboré le système qui fait l'objet de la présente proposition et dont nous résumons ci-dessous les principes directeurs.

1. Généralisation totale.

Dans le système que nous préconisons, tous les Belges majeurs, qui ne tombent pas, soit comme patrons, soit comme bénéficiaires, sous l'application de la loi du 4 août 1930 seront obligés de s'affilier à une caisse de compensation et d'y faire les versements légaux (art. 1).

2. Organisme d'exécution.

Le service des allocations sera assuré par une Caisse Nationale de Compensation pour non-salariés, à créer par arrêté royal.

Cet organisme distinct de la Caisse Nationale existant

tionale Verrekenkas, zou het karakter hebben van instelling voor openbaar nut met een juist afgelijnde zending (artikel 2).

Door slechts één enkel verdeelingsorganisme te voorzien, bevestigen wij het beginsel der nationale compensatie en der gelijkheid van de voordeelen der wet voor alle Belgen. Dit sluit geenszins de gebeurlijke oprichting uit van gewestelijke afdelingen, met het oog op het goed beheer van zoo een belangrijk organisme. De Regeering zal in haar uitvoeringsbesluiten dienaangaande alle beslissingen treffen, welke zij noodig oordeelt om het doel van de wet best te verwezenlijken.

3) Bijdragen en kosten van beheer.

Het bedrag der bijdragen zal vastgesteld en gebeurlijk gewijzigd worden bij Koninklijk besluit. Alle personen die aan de wet onderworpen zijn moeten een gelijke bijdrage storten, behalve degenen die slechts over een zeer gering inkomen beschikken. Dezen zouden slechts verplicht zijn een kleine bijdrage van 20 fr. per jaar te storten (art. 3).

De kosten van beheer zullen niet hooger mogen zijn dan 5 l. h. van het bedrag der bijdragen opgelegd voor de vergoedingen en geboortepremiën (art. 4).

4) Vergoedingen en geboortepremiën.

De vergoedingen worden toegekend vanaf het derde kind, maar ze zullen behouden worden totdat de begunstigde den leeftijd van 16 jaar zal bereikt hebben (art 5, § 1). De toekenning van de kindertoeslagen aan het eerste en tweede kind werd met reden bestreden in het systeem van de wet van 4 Augustus 1930. Zij zou nog met meer reden aanleiding kunnen geven tot kritiek in het systeem van kindertoeslagen aan niet-loontrekkenden, systeem dat daardoor bovenmate zou bezwaard worden. De niet-loontrekkende die slechts één of twee kinderen te zijnen laste heeft, behoeft stellig geen maandelijksche vergoeding te ontvangen, die trouwens noodzakelijker wijze zeer gering zou zijn.

Daartegenover, in den geest van strenge rechtvaardigheid en met het doel geen enkel huisgezin van de voordeelen der wet uit te sluiten, voorziet ons voorstel de toekenning van een geboortepremie voor elk der eerste twee kinderen (art. 5, § 2). De jonge huishoudens zullen aldus een zeer te waardeeren steun ontvangen om de tamelijk hoge doch voorbijgaande kosten te bestrijden, veroorzaakt door die eerste geboorten.

Door in ons voorstel de mogelijkheid te voorzien het bedrag van de kindertoeslagen en der premiën, alsook het bedrag der bijdragen te verhoogen of te verminderen, plaatsen wij in ons voorstel een veiligheidsklep bestemd om het stelsel der kindertoeslagen voor niet-loontrekkenden in alle omstandigheden toepasselijk te maken. De wet van 4 Augustus 1930 voorzag trouwens een gelijkaardige bepaling (art. 5, § 3).

5) Tusschenkomst van den Staat.

Ons steunende op het feit van de diensten door de families aan de Natie verstrekt, stellen wij als beginsel voorop

actuellement aurait le caractère d'un établissement d'utilité publique et une mission nettement délimitée (art. 2).

En ne prévoyant qu'un seul organisme de répartition pour tout le pays, nous affirmons le principe de la compensation nationale et de l'égalité des avantages de la loi pour tous les Belges. Ceci n'exclut nullement la création éventuelle de sections régionales pour mieux assurer l'administration d'un organisme aussi important : le Gouvernement pourra prendre dans les arrêtés d'exécution telles dispositions que de conseil pour réaliser au mieux le but de la loi.

3. Les cotisations et les frais d'administration.

Le taux des cotisations sera établi et modifié éventuellement par arrêté royal. Tous les assujettis doivent payer une cotisation égale, sauf les personnes ne disposant que de revenus modiques qui sont astreintes à une modeste cotisation de 20 francs par an (art. 3).

Les frais de gestion ne pourront dépasser 5 p. c. des cotisations imposées pour allocations et primes de naissance (art. 4).

4. Les allocations et primes de naissances.

Les allocations ne sont dues qu'à partir du 3e enfant, mais sont maintenues jusqu'à ce que le bénéficiaire ait atteint l'âge de 16 ans (art. 5, § 1). L'attribution d'allocations familiales aux premiers et aux seconds enfants est critiquée avec raison dans le système de la loi du 4 août 1930 : elle serait plus critiquable encore dans un système d'allocations pour non-salariés qui en serait alourdi outre mesure ; le non-salarié qui n'a qu'un ou deux enfants à sa charge, n'a certes pas besoin d'une allocation mensuelle forcément réduite.

Par contre, dans un esprit de stricte justice et pour n'exclure aucune famille des avantages de la loi, la proposition prévoit l'attribution d'une prime de naissance pour chacun des deux premiers enfants (art. 5, § 2). Les jeunes ménages recevront de la sorte une aide appréciable pour supporter les frais assez élevés mais passagers occasionnés par ces premières naissances.

En prévoyant la possibilité d'augmenter ou de diminuer le taux des allocations et des primes, d'une part, et celui des cotisations, d'autre part, nous introduisons dans notre proposition de loi une soupape de sûreté qui doit rendre le système des allocations pour non-salariés applicable quoi qu'il arrive. La loi du 4 août 1930 prévoyait du reste une disposition analogue (art. 5, § 3).

5. Subvention de l'Etat.

Nous basant sur le fait du service rendu par les familles à la Nation, nous affirmons le principe de l'intervention de

dat de Staat geldelijk tusschenkomen moet in het systeem der kindertoeslagen voor niet-loontrekkenden, evenals in het bestaande stelsel ten voordeele van de loontrekkenden. Wij zouden wenschen dat de tusschenkomst van den Staat in beide gevallen in verhouding gelijk weze, d. w. z. dat zij evenredig zou zijn aan het getal gezinnen die van elk stelsel moeten genieten. Wij zouden gewenscht hebben aan den wetgever voor te stellen onderstaanden tekst te aanvaarden, tekst die trouwens de weergave is van art. 52, al. 1 van de wet van 4 Augustus 1930 gewijzigd door een K. B. van 30 Maart 1936 : « Jaarlijks stort het Rijk aan de Nationale Verrekenkas voor Kindertoeslagen voor niet-loontrekkenden een steuntoelage die niet minder dan 5 miljoen en niet meer dan 25 miljoen zal bedragen. »

Het is slechts om de ontvankelijkheid van ons voorstel te verzekeren, — daar het reglement der Kamer verbiedt voorstellen van uitgaven te doen zonder terzelfdertijd nieuwe inkomsten te voorzien om die uitgaven te dekken — dat wij den tekst van art. 6 anders hebben geformuleerd.

*
**

Rekening houdende met de gezonde opvatting van de « kaderwetten », opvatting welke de Regeeringsverklaring terecht heeft onderlijnd om ze aan te bevelen, en waarvan de wetgever zich al te vaak liet afleiden door regeeringsontwerpen te stemmen die meer weg hadden van administratieve verordeningen, hebben wij in ons voorstel slechts de organieke beginselen van de wet uitgewerkt, de verdere toepassing er van overlatend aan de Uitvoerende Macht.

l'Etat dans le système d'allocations familiales pour non-salariés tout aussi bien que dans celui existant en faveur des salariés. Nous voudrions que la subvention de l'Etat soit relativement égale dans les deux cas, c'est-à-dire qu'elle soit proportionnée aux nombres des familles devant bénéficier de chaque système. Nous aurions voulu proposer au Législateur d'adopter le texte suivant qui est la reproduction de l'article 52, alinéa 1, de la loi du 4 août 1930, modifiée par l'arrêté royal du 30 mars 1936 : « L'Etat versera annuellement à la Caisse Nationale de Compensation pour non-salariés une subvention qui ne pourra être inférieure à cinq millions, ni supérieure à vingt-cinq millions de francs ».

Ce n'est que pour assurer la recevabilité de notre proposition — le règlement de la Chambre interdisant de faire des propositions de dépenses sans prévoir en même temps des ressources nouvelles pour les couvrir — que nous avons formulé autrement le texte de l'article 6.

*
**

Tenant compte de la bonne conception de l'élaboration des « lois de cadre », rappelée et recommandée à juste titre dans la déclaration gouvernementale, conception dont le législateur s'est laissé détourner si souvent en votant des projets gouvernementaux à allure de règlements administratifs, nous n'avons élaboré dans notre proposition que les principes organiques de la loi, laissant leur mise en œuvre aux soins du pouvoir exécutif.

A. DE VLEESCHAUWER.

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Aan deze wet zijn onderworpen alle meerderjarige Belgen die niet, hetzij als werkgever hetzij als begunstigde, onder de toepassing vallen van de wet van 4 Augustus 1930 houdende veralgemeening der kindertoelagen.

ART. 2.

De personen bedoeld in hierbovenstaand artikel 1 zijn gehouden deel uit te maken van een Rijksverrekenkas voor niet-loontrekkenden, bij Koninklijk besluit op te richten met het oog op de verzekering van den dienst der kindertoelagen en geboortepremiën in overeenstemming met artikel 4 hieronder.

Deze kas zal geen enkele andere werkzaamheid mogen uitoefenen en zal het karakter hebben van instelling van openbaar nut.

ART. 3.

Het bedrag der bijdragen der aangesloten personen als ook de wijze van storting zal vastgesteld worden bij Koninklijk besluit, de Commissie voor kindertoelagen, aangesteld krachtens artikel 15 van de wet van 4 Augustus 1930 gewijzigd door het Koninklijk besluit van 30 Maart 1936, voorafgaandelijk gehoord zijnde.

Nochtans zullen de aan deze wet onderworpen personen die noch in de bedrijfsbelasting, noch in de aanvullende personele belasting, noch in de grondbelasting op een kadastraal inkomen van ten minste 1,000 frank aangeslagen zijn, aan de Rijksverrekenkas voor niet-loontrekkenden slechts een jaarlijksche bijdrage storten van 20 frank.

ART. 4.

De bijdragen in voorgaand artikel voorzien zullen met maximum 5 t. h. verhoogd worden, voor het dekken van de kosten van beheer der Rijksverrekenkas voor niet-loontrekkenden.

ART. 5.

§ 1. — De Rijksverrekenkas voor niet-loontrekkenden zal aan de aan deze wet onderworpen belanghebbenden die ten minste drie kinderen tellen, maandelijksche kindertoelagen uitkeeren ten beloope van :

50 fr. voor het derde kind;
85 fr. voor het vierde kind;
120 fr. vanaf het vijfde kind.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Sont assujettis à la présente loi tous les Belges majeurs qui ne tombent pas, soit comme patrons soit comme bénéficiaires, sous l'application de la loi du 4 août 1930 portant généralisation des allocations familiales.

ART. 2.

Les personnes visées à l'article 1 ci-dessus sont tenues de faire partie d'une Caisse Nationale de Compensation pour non-salariés, à créer par arrêté royal en vue d'assurer le service des allocations familiales et des primes de naissance conformément à l'article 4 ci-dessous.

Cette caisse ne pourra exercer aucune autre activité. Elle aura le caractère d'un établissement d'utilité publique.

ART. 3.

Le taux des cotisations des affiliés ainsi que le mode de versement sera établi par voie d'arrêté royal, la Commission des allocations familiales, établie par l'article 15 de la loi du 4 août 1930, modifiée par arrêté royal du 30 mars 1936 préalablement entendue.

Toutefois les assujettis à la présente loi, qui ne sont imposés ni à la taxe professionnelle, ni à l'impôt complémentaire personnel, ni à l'impôt foncier pour un revenu cadastral d'au moins 1,000 francs, verseront à la Caisse Nationale de Compensation une cotisation annuelle de 20 francs.

ART. 4.

Les cotisations prévues dans l'article précédent seront majorées de 5 p. c. au maximum en vue de couvrir les frais d'administration de la Caisse Nationale de Compensation pour non-salariés.

ART. 5.

§ 1. — La Caisse Nationale de Compensation pour non-salariés octroyera aux assujettis intéressés ayant au moins trois enfants des allocations familiales mensuelles s'élevant à :

50 francs pour le 3e enfant;
85 francs pour le 4e enfant;
120 francs à partir du 5e enfant.

Deze kindertoeslagen zullen behouden blijven tot de begunstigde kinderen den leeftijd van 16 jaar bereikt hebben.

§ 2. — De Rijksverrekenkas voor niet-loontrekkenden zal een geboortepremie van 250 fr. toekennen ten voordeele van elk der eerste twee kinderen van de aan deze wet onderworpen personen.

§ 3. — De Koning kan, bij besluit getroffen na beraadslaging van den Ministerraad, de hierboven vastgestelde bedragen van de kindertoeslagen en van de geboortepremiën wijzigen, hetzij door ze te verhoogen, hetzij door ze te verlagen.

Het bedrag van de bijdragen zal zoo noodig dientengevolge gewijzigd worden.

ART. 6.

Jaarlijks, stort de Staat aan de Rijksverrekenkas voor niet-loontrekkenden, in evenredigheid met het aantal begunstigde familiën, een deel van de tegemoetkoming toegestaan aan de Nationale Verrekenkas voor loontrekkenden, in toepassing van artikel 52 van de wet van 4 Augustus 1930 gewijzigd door het Koninklijk besluit van 30 Maart 1936.

ART. 7.

Alle geschillen gerezen tusschen de Rijksverrekenkas voor niet-loontrekkenden en hare aangeslotenen, verkrijgers of begunstigten, zullen beslecht worden door den vrederechter, binnen de perken zijner gewone bevoegdheid, wat het bedrag betreft en tot gelijk welk bedrag in eersten aanleg.

De voorafgaande oproeping tot minnelijke overeenkomst vóór den vrederechter is verplichtend.

ART. 8.

De organieke beginselen door deze wet gesteld zullen uitgewerkt worden in een of meer Koninklijke besluiten die van kracht zullen worden op 1 Januari 1937.

Ces allocations seront maintenues jusqu'à l'âge de seize ans des enfants bénéficiaires.

§ 2. — La Caisse Nationale de Compensation pour non-salariés attribuera une prime de naissance de 250 francs en faveur de chacun des deux premiers enfants des assujettis.

§ 3. — Le Roi pourra, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, modifier, soit en les augmentant soit en les diminuant, les taux fixés ci-dessus pour les allocations familiales et pour les primes de naissance.

Le taux des cotisations sera modifié par voie de conséquence s'il y a lieu.

ART. 6.

L'Etat versera annuellement à la Caisse Nationale de Compensation pour non-salariés une part proportionnée au nombre des familles bénéficiaires à prélever sur la subvention accordée à la Caisse Nationale de Compensation pour salariés en vertu de l'article 52 de la loi du 4 août 1930 modifiée par l'arrêté royal du 30 mars 1936.

ART. 7.

Toutes les contestations surgies entre la Caisse de Compensation nationale pour non-salariés et ses assujettis, attributaires ou bénéficiaires, seront tranchées par le juge de paix, dans les limites de sa compétence ordinaire en ce qui concerne le montant et en premier ressort à quelque valeur que la demande puisse s'élever.

La convocation en conciliation devant le juge de paix est obligatoire avant l'assignation.

ART. 8.

Les principes organiques posés dans la présente loi seront élaborés dans un ou plusieurs arrêtés royaux qui entreront en vigueur à partir du 1er janvier 1937.

A. DE VLEESCHAUWER,
Fr. VAN CAUWELAERT,
E. ALLEWAERT,
L. DELVAUX,
J. SIEBEN,
A. VAN HECKE.